

تعریف مدیریت مالی

مدیریت مالی عبارت است از مدیریت منابع و مصارف سرمایه بطوری که ثروت سهامداران حداکثر شود.

در این تعریف ۲ نکته مهم وجود دارد:

۱- بحث مصارف سرمایه ۲- منابع سرمایه.

مصارف سرمایه عبارت است از مواردی که شرکت، وجوه خود را در آنجا سرمایه گذاری می کند که شامل دارایی های جاری؛ مثل موجودی کالا، دارایی های ثابت؛ مثل ماشین آلات، زمین و ساختمان می شود. درحقیقت سمت راست ترازنامه شرکت نشان دهنده سرمایه گذاری یا مصارف سرمایه است که مدیر باید در جاهای مناسب که بتواند بازده مناسبی بدست آورد و درحقیقت در افلامی که توجیه اقتصادی داشته باشد سرمایه گذاری کند.

بحث منابع سرمایه درحقیقت به این می پردازد که وجوهی که شرکت سرمایه گذاری می کند از جاهای مختلفی تأمین مالی می شود که در تقسیم بندی کلی عبارت اند از: آورده مالکان شرکت که همان حقوق صاحبان سهام است و بدهی ها؛ مثلاً گرفتن وام بانکی.

مدیر در تأمین مالی باید سعی کند که وجوه مورد نیاز را در جاهایی که بالاترین مزیت را برای شرکت ایجاد می کند تأمین کند. در سمت چپ ترازنامه شرکت منابع سرمایه نشان داده می شود.

نگاه حتمی این اثر متعلق به سبسته آموزش عالی طبر استفاهی مجازی نور طوبی می باشد.

وظایف مدیریت مالی

وظایف مدیریت مالی بطور کلی به ۴ مورد تقسیم می شود :

۱- تعیین ترکیب دارایی های شرکت. مدیریت باید در جاهایی سرمایه گذاری کند که با حداقل ریسک حداکثر بازده را برای شرکت داشته باشد.

۲- تعیین ترکیب منابع تأمین مالی شرکت. مدیریت باید از ترکیب بدهی و سهام به صورتی که ریسک حاصل حداقل و بازده حاصل حداکثر باشد استفاده کند.

۳- تعیین اندازه و نرخ رشد شرکت. مدیریت براساس تشخیص فرصت های سودآور موجود برای شرکت، نرخ رشد و اندازه شرکت را تعیین می کند؛ که بر این اساس سیاست تقسیم سود شرکت نیز تعیین می شود.

۴- مدیریت نقدینگی. به علت اینکه دریافت ها و پرداخت های جاری شرکت همزمان نیست؛ به منظور حمایت از عملیات اصلی شرکت مدیریت مجبور است که همیشه یک مقدار سرمایه درگردش نگهداری کند. برای اینکه شرکت در پرداخت ها و عملیات جاری با مشکل مواجه نشود، مدیریت باید به طور دقیق نقدینگی شرکت را برنامه ریزی کرده و آن را تحت کنترل داشته باشد.

نگاه حتمی این اثر متعلق به سبسته آموزش عالی طبر استفاهی مجازی نور طوبی می باشد.

انواع بنگاه ها

یکی از مهم ترین مباحث در مدیریت مالی بحث بنگاه ها و سازمان های اقتصادی است. هر سازمان، بنگاه و نهادی که به هدف کسب سود در یکی از عرصه های اقتصادی فعالیت کند، بنگاه یا کسب و کار اقتصادی محسوب می شود. به طور کلی بنگاه های اقتصادی در ایران به ۴ دسته تقسیم می شوند: بنگاه های فردی، شرکت های تضامنی، شرکت های سهامی خاص و شرکت های سهامی عام.

بنگاه فردی: بنگاه هایی هستند که شخصیت بنگاه از شخصیت صاحبش جدا نیست و درحقیقت فعالیت های بنگاه بطور مستقیم تحت نظارت صاحب بنگاه انجام می شود. در بنگاه های فردی چه سود و چه زیان حاصل از فعالیت آن بنگاه متعلق به صاحب بنگاه خواهد بود. در ضمن صاحب بنگاه همه بدهی ها و تعهدات بنگاه را به عهده می گیرد. ازجمله مزیت های این گونه بنگاه ها، سهولت تأسیس و عیب آنها محدود بودن عمر بنگاه و عمر صاحب این مؤسسات می باشد.

کلیه حقوق این اثر متعلق به مؤسسه آموزش عالی طبر استثنای مجازی نور طویی می باشد.

انواع بنگاه ها

شرکت های تضامنی: مشابه بنگاه فردی است؛ با این تفاوت که مالک آن بیش از یک نفر می باشد. براساس ماده ۱۱۶ قانون تجارت ایران، شرکت تضامنی شرکتی است که تحت اسم مخصوصی برای امور تجاری بین دو یا چند نفر با مسئولیت تضامنی تشکیل می شود. در این شرکت اگر دارایی شرکت برای تأدیه تمام قرض کافی نباشد، هریک از شرکاء مسئول پرداخت تمام قروض شرکت می باشند؛ به این صورت که کسانی که به شرکت وامی داده اند، اگر شرکت نتواند وام ها را بازپرداخت کند، این افراد می توانند به تمام شرکاء مراجعه و قرض خود را مطالبه کنند.

کلیه حقوق این اثر متعلق به مؤسسه آموزش عالی طبر استثنای مجازی نور طویی می باشد.

انواع بنگاه ها

شرکت های سهامی: از مهم ترین شرکت هایی هستند که در اقتصاد ایران مشغول فعالیت اند و در حقیقت مدیریت مالی بیشتر در یک شرکت سهامی مورد توجه قرار می گیرد. براساس ماده ۱ قانون تجارت، شرکت سهامی شرکتی است که سرمایه آن به سهام تقسیم شده و مسئولیت صاحبان سهام، محدود به مبلغ اسمی سهام آنها است.

ویژگی اصلی شرکت های سهامی این است که این شرکت ها جدا از مالکان که سهامداران آن هستند دارای شخصیت حقوقی مستقل می باشند. شرکت سهامی دارای این خصوصیت است که می تواند کلیه فعالیت های تجاری را انجام دهد، دارای سرمایه باشد، قرارداد منعقد نماید، علیه افراد و سازمان های دیگر اقامه دعوا کند و خود مستقیماً مورد تعقیب قانونی قرار گیرد.

در نتیجه سهامداران با اینکه با داشتن سهام شرکت مالک شرکت محسوب می شوند ولی مسئول عواقب ناشی از فعالیت های شرکت نبوده و از تعرض طلبکاران و کسانی که به شرکت وامی یا قرضی داده اند مصون می باشند. بنابراین مسئولیت سهامداران یک شرکت سهامی، محدود به مبلغ سرمایه ای است که به صورت قیمت سهام توسط آنها پرداخت شده است؛ مثلاً اگر سهامداری ۱۰۰۰ سهم شرکت به قیمت هر سهم ۱۰۰۰ ریال خریداری کرده باشد، مسئولیت این سهامدار به مبلغ یک میلیون ریال محدود است و این نهایت مسئولیت در یک شرکت سهامی - در مقایسه با مسئولیت شخصی نامحدود فرد در بنگاه فردی و شرکاء در شرکت های تضامنی - می باشد.

تکلیف حقوقی این اثر متعلق به سیزده آموزش عالی هیئت انجمنهای مجازی نور طوبی می باشد.

انواع شرکت های سهامی

شرکت های سهامی به ۲ گروه عمده تقسیم می شوند: شرکت های سهامی عام و شرکت های سهامی خاص. طبق ماده ۴ قانون تجارت، شرکت هایی که مؤسسين آنها قسمتی از سرمایه شرکت را از طریق فروش سهام به مردم تعیین می کنند، شرکت سهامی عام نامیده می شوند و شرکت هایی که تمام سرمایه آنها در موقع تأسیس منحصرأ توسط مؤسسين تأمین گردیده است را شرکت های سهامی خاص می گویند.

شرکت سهامی خاص: اصولاً در مواقعی که برای شروع یک فعالیت اقتصادی اعم از تولیدی، خدماتی و غیره سرمایه کافی در اختیار نباشد، می توان با ثبت یک شرکت سهامی و با مشارکت افراد دیگر این فعالیت را آغاز نمود. زمانی که سرمایه مورد نیاز به وسیله چند نفر تأمین شود، می توان با ثبت یک شرکت سهامی خاص و مشخص نمودن نام شرکت، میزان سرمایه، نوع فعالیت، نام شرکاء و میزان سهام هر یک از شرکاء این کار را به انجام رسانید. تعداد شرکاء محدود است و انتقال سهام شرکاء به ندرت اتفاق می افتد و معمولاً واگذاری سهام هر یک از شرکاء باید با رضایت دیگران باشد.

تکلیف حقوقی این اثر متعلق به سیزده آموزش عالی هیئت انجمنهای مجازی نور طوبی می باشد.

انواع شرکت های سهامی

- ۱- شرکت سهامی عام: گاه سرمایه لازم برای شروع فعالیت با شرکت چند نفر تأمین نمی شود. بنابراین آغاز فعالیت اقتصادی جدید ملزم به جذب سرمایه سایر افراد و شرکت ها است. این کار با تأسیس یک شرکت سهامی عام امکان پذیر می شود. در این شرکت ها تعداد افراد محدود نیست و نقل و انتقال سهام نیز آزاد است. در شرکت سهامی عام، مؤسسين، قسمتی از سرمایه شرکت را از طریق فروش به عموم مردم تأمین می کنند. به این ترتیب که مؤسسين قبلاً ۲۰٪ سرمایه را خودشان تعهد کرده و حداقل ۳۵٪ این سرمایه تعهد شده را به حسابی به نام شرکت در شرف تأسیس در یکی از بانک ها سپرده و سپس اظهارنامه ای به زمینه طرح اعلامیه پذیره نویسی سهام به مراجع ثبت شرکت ها تسلیم می نمایند. در این شرکت ها نام، نوع شرکت، موضوع شرکت، سرمایه، تعداد سهام، مرکز اصلی شرکت و غیره در اساسنامه شرکت ذکر می شود.
- ۲- در ایران مبلغ اسمی هر سهم ۱۰۰۰ ریال تعیین شده و سپس با تقسیم سرمایه کل شرکت بر این مبلغ تعداد سهام شرکت به دست می آید.
- ۳- بعد از طی شدن این مراحل قانونی و افتتاح حساب در نزد بانک، مرحله بعدی مرحله اعلام پذیره نویسی عمومی و جذب مابقی سرمایه شرکت است.

تکلیف حقوق این اثر متعلق به مؤسسه آموزش عالی غیر انتفاعی مجازی نور طوبی می باشد.

نکاتی از شرکت سهامی عام

- ۱- بعد از اینکه پذیره نویسی انجام شد و قسمتی از سرمایه مورد نیاز با فروش سهام به عموم مردم تأمین شد، فعالیت شرکت آغاز می شود و هر یک از سهامداران می توانند نسبت به نقل و انتقال سهام خود اقدام نمایند و این کار با اطلاع شرکت و درج در دفاتر شرکت امکان پذیر می باشد.
- نکته مهمی که در اینجا به آن اشاره خواهد شد این است که وقتی شرکت ها به سوددهی برسند و بتوانند پیشرفتی در زمینه فعالیت خود به دست آورند باعث رشد ارزش شرکت می شوند؛ وقتی که ارزش یک شرکت افزایش پیدا کند، تقاضا برای سهام این شرکت با توجه به میزان رشد گذشته و پیش بینی از جریانات نقدی آتی و رشد آن شرکت شکل می گیرد و تقاضا کنندگان حاضر به خرید سهام شرکت به مبلغی بیش از مبلغ اسمی سهام آن خواهند شد. براساس تعادلی که بین نیروهای عرضه و تقاضا به وجود می آید، قیمت بازار برای آنها شکل می گیرد. بدیهی است که ما برای خرید و فروش سهام یک شرکت نیاز به اطلاعاتی در مورد خود شرکت داریم؛ مانند اطلاعاتی در مورد صورتحساب های سود و زیان، ترازنامه شرکت، مدیران و هیئت مدیره که در قیمت سهام اثرگذاراند. نکته بعدی این است که علاوه بر اینکه ما در خرید و فروش نیاز به اطلاعات داریم، بحت خریدار و فروشنده نیز مطرح می باشد.

تکلیف حقوق این اثر متعلق به مؤسسه آموزش عالی غیر انتفاعی مجازی نور طوبی می باشد.

نکاتی از شرکت سهامی عام

نکته مهمی که در اینجا باید به ذکر آن پرداخت این است که در بورس اوراق بهادار امکان معامله بر روی سهام شرکت های پذیرفته شده در بورس وجود دارد. شرکت های بورسی اصولاً شرکت هایی اند که یا قبلاً دولتی بوده اند و توسط سازمان خصوصی سازی سهام آن ها عرضه شده است و یا شرکت هایی که به وسیله پذیره نویسی عمومی سرمایه آنها تأمین شده و با رعایت شرایط مربوطه در بورس پذیرفته شده و در حال فعالیت اند.

چرا معامله بر روی سهام شرکت های پذیرفته شده در بورس آسان تر و قابل اطمینان تر است؟

در پاسخ به ۳ نکته اشاره خواهیم کرد:

۱- شرکت هایی که در بورس پذیرفته می شوند، شرکت های سهامی عام هستند که بعد از تأسیس و فعالیت در هنگام پذیرش باید دارای شرایط خاص باشند که این شرایط به مثابه فیلتری عمل می کنند که سهامداران با اطمینان بیشتری روی شرکت هایی که از این فیلتر عبور کرده اند سرمایه گذاری می نمایند.

۲- پیدا کردن خریدار و فروشنده برای سهام شرکت های بورسی به علت متمرکز بودن و وجود مکانیسم های خاص بورس آسان تر است.

۳- ضمن این که دسترسی به اطلاعات شرکت های پذیرفته شده به راحتی امکانپذیر است؛ خود سازمان بورس اوراق بهادار بر ارائه اطلاعات شرکت ها و ارائه صورت های مالی آنها نظارت کامل دارد.

کلیه حقوق این اثر متعلق به دبیرستان آموزش عالی طبرستان مجازی نور طوبی می باشد.

تعریف مجمع و انواع آن

تصمیمات کلی که به وسیله مدیران شرکت های سهامی عام و خاص اتخاذ می شود و همچنین خط مشی سالیانه باید به اطلاع و تصویب دارندگان سهام شرکت برسد؛ که این امر از طریق برگزاری مجامع عمومی انجام می شود. براساس ماده ۷۲ قانون تجارت، مجمع عمومی شرکت های سهامی از اجتماع صاحبان سهام تشکیل می شود و مقررات مربوط به حضور عده لازم برای تشکیل مجمع عمومی و آراء لازم جهت اتخاذ تصمیمات، در اساسنامه معین خواهد شد؛ مگر در مواردی که به موجب قانون، تکلیف خاص برای آن مقرر شده باشد. در شرکت ها ۳ نوع مجمع عمومی به نام مجمع عمومی مؤسس، مجمع عمومی عادی و مجمع عمومی فوق العاده وجود دارد.

کلیه حقوق این اثر متعلق به دبیرستان آموزش عالی طبرستان مجازی نور طوبی می باشد.

انواع مجمع - مجمع عمومی مؤسس

رسیدگی به موارد زیر جزء وظایف این مجمع است:

- ۱- رسیدگی به گزارش مؤسسين و تصویب آن و نیز انجام پذیره نویسی اولیه سهام شرکت و تأدیه مبالغ لازم.
- ۲- تصویب طرح اساسنامه شرکت و اصلاح آن.
- ۳- انتخاب اولین مدیران و بازررس یا بازرسان شرکت.
- ۴- تعیین روزنامه کثیرالانتشار شرکت که تا تشکیل اولین مجمع عمومی عادی، هرگونه دعوت و اطلاعیه های بعدی برای سهامداران در آن روزنامه منتشر خواهد شد. در مجمع عمومی مؤسس حضور عده ای از پذیرفته نویسان که حداقل نصف سرمایه شرکت را تعهد کرده باشند ضروری است.

تکلیف حقوق این اثر متعلق به موسسه آموزشی عالی طهر انتظامی مجازی نور طویی می باشد.

انواع مجمع - مجمع عمومی عادی

این مجمع باید حداقل سالی یک بار در موقعی که در اساسنامه پیش بینی شده برگزار شود. به استناد ماده ۸۶ قانون تجارت، اتخاذ تصمیم نسبت به کلیه امور شرکت به جز آن چه در صلاحیت مجمع عمومی مؤسس و فوق العاده است، با مجمع عمومی عادی شرکت می باشد. از جمله وظایف و اختیارات این مجمع به قرار زیر است:

- ۱- تصویب ترازنامه و صورت حساب های شرکت؛ ۲- انتخاب یا تجدید انتخاب مدیر یا مدیران؛ ۳- انتخاب و تجدید انتخاب بازررس یا بازرسان و عزل آنها؛ ۴- تقسیم منافع شرکت؛ ۵- تعیین خط مشی شرکت و تصویب و یا اقدام به هر عملی که به صلاح شرکت است؛ مشروط بر این که در صلاحیت مجمع عمومی فوق العاده نباشد؛ ۶- سایر امور مربوط به حساب های سال مالی؛ ۷- اتخاذ تصمیم درباره پیشنهادهایی که ممکن است در حدود قانون و اساسنامه شرکت از طرف مدیران و یا بازرسان و صاحبان سهام مطرح شود؛ ۸- تعیین روزنامه جهت درج آگهی های شرکت در سال آینده.

درمورد اکثریت لازم جهت تشکیل مجمع عمومی عادی و اتخاذ تصمیمات آن حضور دارندگان حداقل پیش از نصف سهامی که حق رأی دارند ضروریست؛ مگر اینکه درمورد انتخاب مدیران و بازرسان باشد که در این صورت اکثریت نسبی کافی خواهد بود. در صورت حاصل نشدن حد نصاب در اولین دعوت مجمع باید برای بار دوم دعوت شود. این بار مجمع با حضور هر عده از صاحبان سهام که حق رأی دارند رسمیت خواهد داشت و به شرط اینکه در دعوت دوم نتیجه دعوت اول قید شده باشد، اخذ تصمیم در چنین جلسه ای اعتبار قانونی دارد.

تکلیف حقوق این اثر متعلق به موسسه آموزشی عالی طهر انتظامی مجازی نور طویی می باشد.

انواع مجمع - مجمع عمومی فوق العاده

گاه در خلال سال مالی، برای اتخاذ تصمیم درباره اموری از قبیل استعفاى مدیر یا بازرس، که در وظیفه و صلاحیت مجمع عمومی عادیست، دعوت مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده ضرورت می یابد که در این صورت هیئت مدیره و بازرس یا بازرسان شرکت باتوجه به ماده ۹۲ قانون تجارت، مکلف به دعوت مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده خواهند بود. طرز رسیدگی و اتخاذ تصمیم درست مثل مجامع عادی است، ولی از لحاظ حدنصاب، در مجمع عمومی فوق العاده، دارندگان بیش از نصف سهامی که حق رأی دارند باید حاضر باشند. اگر یا دعوت اول حدنصاب مذکور کامل نشود، مجمع برای بار دوم دعوت می شود و به شرط آنکه در دعوت دوم نتیجه دعوت اول قید شده باشد، مجمع با حضور دارندگان بیش از یک سوم سهام دارای حق رأی، رسمیت یافته و اتخاذ تصمیم خواهد نمود.

وظایف و اختیارات مجمع عمومی فوق العاده به شرح زیر است:

۱ - تبدیل نوع شرکت، افزایش یا کاهش سرمایه، تغییر یا اصلاح اساسنامه، انحلال شرکت، تغییر حقوق نوع مخصوصی از سهام.

در مورد حق رأی در این مجامع هر شریک به تناسب سهمی که دارد دارای حق رأی است؛ مثلاً شریکی که یک سهم دارد یک حق رأی و شریکی که ۵۰ سهم دارد ۵۰ حق رأی خواهد داشت، ولی گاه ممکن است شرکاء حق حضور داشته باشند، اما دادن رأی در مجامع عمومی مشروط به داشتن تعدادی از سهام باشد؛ مثلاً مقرر شده باشد که کسی که دارای ۱۰ سهم یا بیشتر است حق رأی دارد، در این صورت برای جلوگیری از تضییع حق صاحبان سهام کم، چنین شرکایی حق دارند با یکدیگر متفق شده و یک نفر را از میان خود برای دادن رأی معین کنند.

کلیه حقوق این اثر متعلق به مؤسسه آموزشی عالی طبر استثنای مجازی نور طوبی می باشد.

نکاتی در مورد مجامع عمومی

مجامع عمومی توسط هیئت رئیسه ای مرکب از یک رئیس و یک منشی و دو ناظر اداره می شوند. در صورتی که ترتیب دیگری در اساسنامه پیش بینی نشده باشد، ریاست مجمع با رئیس هیات مدیره خواهد بود؛ مگر در مواقعی که انتخاب یا عزل بعضی از مدیران یا کلیه آنها جزء دستور جلسه مجمع باشد، در این صورت رئیس مجمع از بین سهامداران حاضر در جلسه و اکثریت نسبی انتخاب خواهد شد.

ناظران لزوماً از بین صاحبان سهام انتخاب خواهند شد؛ ولی لزومی ندارد که منشی جلسه صاحب سهم باشد. اعضای هیئت مدیره منتخب نیز باید از بین سهامداران باشند.

کلیه حقوق این اثر متعلق به مؤسسه آموزشی عالی طبر استثنای مجازی نور طوبی می باشد.

افزایش سرمایه

ممکن است یک شرکتی به خاطر انجام یک پروژه جدید که مورد ارزیابی قرار گرفته و پروژه مناسب و مطلوبی تشخیص داده شده نیاز به منابع مالی داشته باشد و یا به دلایل دیگر نیاز به افزایش سرمایه و مشخص نمودن روش و محلی که مبلغ حاصل از افزایش سرمایه قرار است در آنجا سرمایه گذاری شود داشته باشد؛ این افزایش به میزان مشخص - مثلاً ۱۰۰٪ - به تصویب مجمع می رسد؛ پس از آن این افزایش سرمایه در اختیار هیئت مدیره قرار می گیرد و هیئت مدیره پس از طی مراحل قانونی و جلب رضایت سازمان بورس اقدام به ثبت این افزایش می کند.

اصولاً افزایش سرمایه به ۶ روش زیر امکان پذیر است:

- ۱- افزایش سرمایه به روش جایزه؛
- ۲- افزایش سرمایه از محل آورده نقدی؛
- ۳- افزایش سرمایه به روش صرف سهام.

کتابخانه حقوقی این اثر متعلق به پایگاه آموزشی عالی غیر انتفاعی مجازی نور طوبی می باشد.

افزایش سرمایه به روش جایزه

معمولاً شرکت ها مقداری از سود سالیانه خود را در حساب اندوخته ذخیره می کنند و در زمان مقتضی با انتقال موجودی این حساب به حساب سرمایه و انتشار اوراق سهام جدید سرمایه اسمی شرکت را افزایش می دهند و سپس اوراق سهام جدید را به نسبت سهام قبلی بین سهامداران توزیع می کنند. از آنجایی که در این حالت سهامداران، پولی بابت اوراق جدید پرداخت نمی کنند؛ اصطلاحاً به این روش افزایش سرمایه به روش جایزه گفته می شود.

در این حالت معمولاً نسبت کاهش قیمت سهم بعد از افزایش، کمی کمتر از نسبت افزایش سرمایه است. به عنوان مثال می توان از شرکت سرمایه گذاری ملی ایران نام برد.

کتابخانه حقوقی این اثر متعلق به پایگاه آموزشی عالی غیر انتفاعی مجازی نور طوبی می باشد.

افزایش سرمایه از محل آورده نقدی

زمانی که شرکت اندوخته ای جهت افزایش سرمایه در اختیار نداشته باشد و جهت ایجاد نقدینگی قصد افزایش سرمایه را داشته باشد، می تواند از این روش استفاده کند.

گاه شرکت ها مقداری از مبلغ افزایش سرمایه را به صورت اندوخته دارند؛ ولی این مقدار برای افزایش مورد نظر کافی نیست؛ در این حالت شرکت می تواند با استفاده از روش اول و دوم هم زمان مبلغ افزایش سرمایه را تأمین کند. در این حالت شرکت به هر سهامدار به نسبت تعداد سهام قبلی امتیازی جهت خرید سهام جدید می دهد که اصطلاحاً به آن حق تقدم گفته می شود. پس از ثبت افزایش به این روش، برگه های حق تقدم به آدرس سهامداران ارسال می شود. سهامداران در صورت تمایل مبلغ اسمی سهام متفرقه را در مهلت مقرر به حساب

شرکت واریز نموده و پس از مدتی (معمولاً از یک تا ۴ ماه) برگه های سهام جدید به سهامداران داده می شود. در صورتی که سهامدار به هر علتی مایل نباشد از این اختیار حق تقدم خود استفاده کند، می تواند این امتیاز را به دیگری یا مراجعه به کارگزاری و تکمیل فرم درخواست فروش واگذار کند. خریداران برگه های حق تقدم باید علاوه بر پرداخت مبلغی که بابت خرید حق تقدم به فروشنده می پردازند، مبلغ اسمی تعداد حق تقدم خریداری شده را نیز به حساب شرکت واریز کرده و در انتظار دریافت برگه های سهام بمانند.

تکلیف حقوق این اثر متعلق به دبیرستان آموزش عالی غیر انتفاعی مجازی نور طوبی می باشد.

افزایش سرمایه به روش صرف سهام

در این روش شرکت سهام خود را به مبلغی بیش از قیمت اسمی و از طریق پذیره نویسی به فروش می رساند و تفاوت حاصل از قیمت فروش و قیمت اسمی سهام را به حساب اندوخته منتقل می کند و یا در ازای آن سهام جدید به سهامداران قبلی می دهد. یکی از دلایلی که این روش بیشتر مورد توجه شرکت ها قرار گرفته این است که در این روش، شرکت مبلغ مورد نظر برای افزایش سرمایه را در مدت کمتری از طریق پذیره نویسی تأمین می کند؛ برخلاف روش آورده که معمولاً تأمین مبلغ افزایش سرمایه تا آخرین روزهای پایان مهلت استفاده از حق تقدم و همچنین به فروش رساندن حق تقدم های استفاده نشده به طول می انجامد. در ایران گاه شرکت ها مبلغ مورد نیاز جهت افزایش سرمایه را از طریق فروش تعدادی برگه سهام به تخری بالاتر از قیمت اسمی تأمین نموده و مابقی سهام را بین سهامداران توزیع می کنند.

به عنوان مثال فرض کنید شرکتی ده هزار میلیون سرمایه دارد و تعداد برگه های سهام آن ده میلیون است و هر سهم این شرکت در بازار ۹۰۰۰ ریال معامله می شود و این شرکت قصد دارد سرمایه خود را به میزان ۱۰۰٪ از طریق صرف سهام افزایش بدهد. مبلغ مورد نیاز برای افزایش سرمایه ده هزار میلیون ریال معادل ده میلیون برگه سهام جدید است؛ حال اگر فرضاً این شرکت سهام جدید را به مبلغ ۵۰۰۰ ریال پذیره نویسی کند، با فروش دو میلیون سهم، مبلغ مورد نیاز جهت افزایش سرمایه تأمین می شود و شرکت مابقی سهام جدید؛ یعنی هشت میلیون سهم را، بین سهامداران قبلی تقسیم می کند.

تکلیف حقوق این اثر متعلق به دبیرستان آموزش عالی غیر انتفاعی مجازی نور طوبی می باشد.